

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphaneſis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Millis episcopi martyrio, & eius vita, & quòd Sapores sedecim hominum
milia qui nominatim recensebantur, præter aliorum innumerã
multitudinem martyrio tradidit. Cap. XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

quã ille verberati, præter omniũ opinionẽ in vita mãserũt, qui cũ in eadẽ perseueratẽ sententia, in carcerẽ denuo conpinguntur. Quorũ de numero fuit Acithalas, cuius brachia inter vapulandũ sic vsque ab humeris violenta extensione diuulsa & enernata fuere, vt manus tanquam mortuã inde penderent: quo factum est, vt alij cibum illius ori admouerent. Ilto Sapore regnante, infinita multitudo presbyterorum, diaconorum, monachorum, sanctarum virginum, & aliorum, qui in ecclesiarum ministerio versabantur, & erga religionem præclare animo affecti erant, egregia piã vitã testimonia dedit. Episcopi autem, quos accepi mortem in hac persecutione oppetiuisse, sunt Barbasymes, Paulus, Gaddiabes, Sabinus, Mareas, Mocius, Ioannes, Hormisdas Papas, Iacobus, Romas, Maares, Agas, Bochres, Abdas, Abdiesus, Ioannes, Abramius, Agdelas, Sabores, Isaac, et Dausas, qui à loco quodã, qui Zaudæus dicitur, à Persis captiuus abductus fuerat, & illo tẽpore pro fide Christiana morte multatus, vna cũ Mauream de Chorepõ & clericis, qui in eius dicecesi erant, numero plus minus ducentis quinquaginta, qui comprehensi à Persis & captiui abducti fuerant.

De Millis episcopi martyrio, & eius vita, & quòd Sapores sedecim hominum milia qui nominatim recesserant, præter aliorum innumerã multitudinem martyrio tradidit.

CAP. XIII.

PER id temporis etiam Milles martyrio occubuit, qui primũ apud Persas milirauerat, postea autẽ relicta militia, vitã genus planẽ apostolicũ excolere cœpit. Fertur illũ, cũ esset episcopus vrbis cuiusdã in Perside cretatõ, multos sæpenumero cruciatus perpeffum esse, verbera etiã & distractiones membrorum pertulisse. Ac cum meminem in ea ciuitate posset ad fidem Christianã traducere, agrẽ & iniquo animo ferentẽ, ciuitatẽ execratũ esse, indeq; decessisse. Nõ longo post tẽpore, cũ primarij viri illius vrbis in regem peccassent, exercitũ cũ trecentis elephantis eò profectũ, vrbẽ euertisse, & velut agrum colentes, in ea sementem

SOZOMENI HISTOR.

fecisse. Millem verò peram solum, in qua sacratum euāgeliorum librum habebat, secum gestantem, Hierosolyman precatū se contulisse: indeq; in Aegyptū ad visendos monachos, qui ibi aetate degebāt, concessisse. Quæ autē, quāq; admirabilia & quā diuina facinora ab isto Mille edita fuerint, testes sunt Syri, qui eius res gestas & vitā literis prodiderunt. Mihi certe satis visum est hæc de eo & de his, qui in Perside, regnante Sapore, martyrio obierunt, hæcenus descriuisse. Nam tormenta illis inflicta, aut quinam fuerint, ex quoſe loco, aut quo genere cruciamentorum martyrio defuncti sint, aut quibus supplicij affecti, vix à quoquam percenseri potest, quippe cum tam varij cruciandi modi à Persis tanto cum studio ad crudelitatem inuenti fuerint. Verūm vt summam dicam, fertur viros ac mulieres, quorum nomina recensentur, martyrium id temporis pertulisse ad numerum sedecim millium: at multitudinem eorum, qui præter hos trucidati sunt, ne numero quidem comprehendere posse, & propterea perdifficile visum esse Persis, Syris, & incolis Edeſſe, qui multum de hac re laborabant, illorum nomina percensere.

Quomodo Constantinus Sapori scripserit, vt à Christianorum cæde temperaret.

CAP. XIII.

POSTEA verò quā erat Constantino nuntiatum, Christianos in Perside tam acerbè afflictatos, dolebat admodum & vehemēter angebatur: atq; cū illis opē ferre niteretur, nō tamē habebat, quid ageret, quò vitā securā et tranquillā degerent. Accidit fortè, vt eodē tempore legati à rege Persarum ad ipsum accederent, quibus postulata concessit, & voti compotes dimisit. Iam verò sibi opportunum tempus oblatum arbitratus, Christianos in Perside Sapori commendandi, scripsit ad eum se gratiam ingentem immēsamque illi habiturum, si erga illos, qui in ipsius ditione fidem Christianam profiteantur, se benignum velint ostendere. Nam religionis modum minime culpandum esse: Siquidem solis incruentis votis contenti sunt ad placandum Deum, cui effusio sanguinis neuti-quam grata accep-taue